

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Sereno. 354.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

exasperas? Quid maledicas linguas exaucis? Quid tuam ipsius existimationem commaculas, cum illis te conferens, quibus nec ut mancipiis quisquam mente præditus uti velit.

Eidem. 352.

Indigni quidem sunt, ut ais, veterum sanctorum patrum virtute Cappadocum, qui nunc ubique decantantur, mores. Ac propterea illos ex his ortum traxisse minimè existimas. Ego verò sanctos illos viros è Cappadocia extitisse assentior. Atque hoc potissimum istorum improbitatis argumentum est. Nam si illi ex istis minimè effulsissent, malè feriatata natio generalem improbitatem, tanquam à natura sibi insitam, suis vitiiis prætexere potuisset, ac rerum omnium parentem & effectorem vitij auctorem fortasse constituisset. Cum autem in viris illis natura emicuerit, in his perspicuè animi propensio ac voluntas agnoscitur.

Symphoro. 353.

Hæc verba, Non potest Filius à seipso facere quicquam, nisi quod viderit Patrem facientem, haudquam imbecillitatis significationem dant, verum illud indicant, fieri non posse, ut alia Patris, alia Filij voluntas sit. Quòd si, quæ Pater efficit, Filius cernit, profectò cum Pater ex consilio ac deliberatione faciat, ipsa quoque Patris consilia Filius videt: quandoquidem Dei effectio, ipsa voluntas atque consilium sit. Quòd si consilium ineuntem cernit, atque consilij particeps est, naturæ quoque proculdubio particeps sit necesse est. Ex quo sequitur, ut Patris & Filij, quemadmodum vna voluntas, ita etiam vna natura sit.

Sereno. 354.

Vir prudentissime, cum diuina lege, quæ inimicos amare præcipit, haudquaquam illud pugnat, quod ab Apostolo aduersus Magum actum est. Quoniam enim ille

ἢ τὰς ἑαυτῶν χειρῶν ἐπορήσεις ἐκείνοις συγκρινόμενος, οἷς καὶ ἀδραπίδδεις τις χεῖρα δαμῆν νενεχῆς οὐκ ἄν ἔληται.

Τῷ αὐτῷ. τιβ.

Ἀνάξια μὲν, ὡς ἔφησ, τῶν πάλαι ἁγίων πατέρων τὰ ἦθη τῶν νῦν ἀδιδόμενων παλαχρῶ καππαδοκῶν, καὶ οὐκ ἐν τῶτων ἐκείνης γεγενῆσθαι νομίσεις ἀλλ' ἐγὼ καππαδοκῆς τὸς ἁγίους ἐκείνης σίμφημι γεγενῆσθαι καὶ τὸ το μάλιστα γνώρισμα τῆς τούτων τυγχάνει χαροφροσύνης· εἰ γὰρ μὴ ἐκ τούτων ἐκείνοι ἐξέλαμψαν, εἴχον σπλογίαν τὸ χαλκόχολον ἔθνος τῶν γενικῶν πονηρίαν, ὡς ἔμφυτον. καὶ αἵτιοι αὐτῶν κακίας τὸ δημουργὸν ἐποίησαντο ἀλλ' ἐν ἐκείνοις τοῖς θεοφόροις ἀδράσι λαμβάσθαι τῆς φύσεως, ἐν τῶτοις τσανῶς τὰ τῆς γνάμης γινώσκονται.

Συμφόρω. τινγ.

Τὸ, ἔδιδάται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτῶ ἐδὲν ἐὰν μὴ πβλέσῃ τὸν πατέρα ππιοῦντα, οὐκ ἀδενείας σημεῖον, ἀλλὰ τὸ μὴ εἰδὲ γεσθαι ἄλλην πατρὸς ἢ ἑτέραν υἱοῦ εἶναι τῶν βούλησιν. εἰ δὲ εἰ ποιεῖ ὁ πατήρ, ὅρα ὁ υἱὸς, ποιεῖ δὲ ὁ πατήρ βουλεύόμενος, βλέπει ἄρα ὁ υἱὸς, καὶ αὐτὰ τοῦ πατρὸς τὰ βουλεύματα. ἔπειδὴ ποιήσας θεοῦ αὐτῆ ὅστιν ἢ βούλησις. εἰ δὲ βλέπει βουλεύόμενος, καὶ κοινωνεῖ τῆς βουλήσεως, δηλονότι καὶ φύσεως. μία ἄρα οὐσία πατρὸς καὶ υἱοῦ, ὡς περ θέλησις.

Σερίνω. τινδ.

Οὐκ ὅστιν ἐναντίον τῶ θεῶ νόμοι, ἐμφορέατε, τῶ ἀγαπᾶν τοὺς ἐχθροὺς ὡς ἀγγέλλοντι, τὸ παρὰ τῶ σπρόλου εἰς τὸν Μάρκον γενόμενον. ἀλλ' ἔπει-

ἐπειδὴ τὰς ὁδοὺς διέστρεφε τῷ κηρύγματος, καὶ τὸν Ανθύπατον ἀφίσα τῆς πίστεως, δι' ἧς ἅπαν τὸ ἔθνος χειρωθή-
ται ἢν πρὸς σωτηρίαν ῥάδιον, ὅτι τῆς καθ' ἑαυτὸν οἰκονομίας σωφρονίζει ὁ Παῦλος τὸν βλάσφημον, τὴν φλωσιν ἐπαγαγὼν πρὸς ἐθεσίαν, τὴν καὶ αὐτὸν χειρωθήσασαν πρὸς μαθη-
τείαν. ἐδιδάχθη γὰρ σκίνω θεραπεύειν τῷ φαρμάκῳ τὴν ἀπίστιαν, ὡς αὐτὸς ἰάθη, τὴν ὅτι τὸ νόμου ἀν-
τιλογίαν. τὸ δὲ ἄλλοι χειρῶν, ἕλεον τῆ γνώμῃ διδοὺς ἐν ἑαυτῇ ἔχειν τῷ φω-
τὸς τὴν Σόληψιν, τὸν τρόπον μεταβάλλουσαν πρὸς τὸ βέλπιον.

Λουσιμάχῳ. τνε.

Πλυνώσασαι τὰ ἱμάτια σήμερον, καὶ αὐεῖον, καὶ ἔστωσαν ἔτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην, λέγει ἡ γραφή τῷτο δηλῶσα. οἱ ἐν ταῖς δύο Διαθήκαις καὶ ταῖς αὐτῶν Διαποιῶσις τὴν χαρηρότητα τῆς πολιτείας κτησάμενοι, καὶ τῆς πίστεως τὴν ἀγνείαν εὐραϊδνοί, εἰς τὴν τρίτην τῶν κυρίων χειρωθήσονται ἀνάστασιν. ἡ καὶ βασιλεία θ-
ραϊαν ὀνομάζεται. σήμερον γὰρ, τὴν τὸ νόμον λέγει κατέστασιν αὐεῖον δὲ, ἡ εὐαγγελικὴν σημαίνει ἀλήθειαν, ὡς ὑπὸ τοῦ νόμου μνηθεῖσαι, καὶ μετ' ἐκείνοι Φανείσαι.

Σελεύκῳ. τισ.

Τεὺς τὸν κύριον ἀρνησάμενος τῶν Σπυρίων ὁ ἕξαρτος, τὴν τῶν ἀνθρώπων πάντων ἀμαρτίαν ὑπέδειξε, τεὺς ἀρετησοῦντων τὸν κτίσαντα, ἐν τῇ δόξῃ τῆς πατρὸς ἐν τοῦ ἁγίου, ἐν τῇ θεοῦ τοῦ νόμου τοῦ γραπτοῦ, ἐν τῇ σαρκώσῃ τοῦ λόγου καὶ θεοῦ ἡμῶν, ἢν τριπλῆ πάλιν μετανοήσῃ ἰάσατο, ἀνάλογον τῷ τραύματι πορευσάμενος καὶ τὸ φάρμακον, καὶ δείξας ὡς πάντων τῶν κακῶν θεραπεῖα, ἢ τοῦ κυρίου γέροντε παρυσία.

Τῷ αὐτῷ. τνζ.

Τὸ ὄριν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ὄριν

prædicationis vias peruertebat, ac Procō-
fulem, cuius opera vniuersa natiō ad salu-
tē facillē allici & subigi poterat, à fide ab-
ducebat, idcirco impium hominem pru-
denti consilio coercet, inuēta ipsi, admo-
nendi causa, cæcitate, quæ etiam ipsum
cō tanquam porrecta manu duxit, vt Apo-
stolo se in disciplinam traderet. Didicit e-
nim eo medicamenti genere incredulita-
tē suam curare, quo etiam sanitatem ade-
ptus est. Per hæc autem verba, vsque ad
tempus, hanc ipsius voluntati legem fan-
xit, vt, si mores in melius commutaret, lu-
minis receptio penes ipsum esset.

Lysimacho. 355.

Abluant vestimenta sua hodie, & crasti-
no die, & sint parati in diem tertium, ait
Scriptura. Quorum verborum hæc est sen-
tentia: Qui in duobus testamentis, eorū-
que sensibus, vitæ puritatem adepti, ac fi-
dei sinceritatem consecuti sunt, ad tri-
duanam Domini resurrectionem velut
manu ducuntur: quæ etiam cælorum re-
gnū appellatur. Per hodiernum diem, le-
gis statum intelligit. Per crastinum, Euan-
gelicam veritatem significat, vt quæ à le-
ge indicata sit, ac post eam apparuerit.

Seleno. 356.

Apostolorum princeps, ter abiurato
Domino, mortalium omnium peccatum
tacitè indicauit, qui Creatorem ter reie-
cerunt: nimirum cum primum præceptū
datum est, cum scripta lex instituta est, ac
denique cum verbum ac Deus noster hu-
manitatem induit. Quam quidem abiura-
tionem triplici rursūm pœnitentia sana-
uit, par videlicet atque consentaneum
vulnere remedium nactus, illudquæ osten-
dens, Domini aduentum ac præsentiam
omnibus malis medicinam attulisse.

Eidem. 357.

Illud, priusquam gallus canter, idem est,

L iij